

MODELLBYGGE • HÄNDIGT FOLK

TEKNIK
FÖR ALLA

Nr 1 • 3 – 17 JANUARI 1947 • PRIS 50 ÖRE

Helicopterskolan

600
Hobbyuppslag

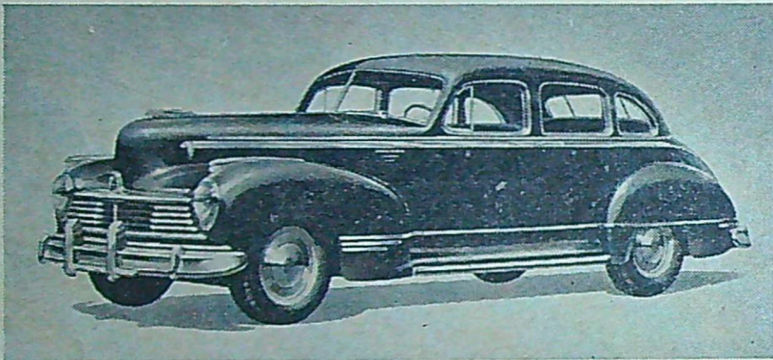
Jan

Just nu

vill vi först och främst begagna tillfället tillönska Er en god fortsättning på 1947. Tillsammans ska vi göra TFA:s åttonde årgång, som börjar med detta nr, till den bästa hittills, och därmed kommer också det nya året att bli fullt av goda uppslag och inspirerande idéer, som garanterar våra läsare framgång, trevnad och många behagliga överraskningar.

Efter denna lilla nyårshälsning vänder vi oss så direkt till Stockholms samtliga skolgrabbar mellan 10—16 år, vilka härmed hjärtligt önskas välkomna till den ungdomsvecka, som under tiden 7—11 januari anordnas i Ostermans bilhallar. Naturligtvis är pojkar från andra platser också mer än välkomna, om de har sina vägar till huvudstaden, men det kan inte hjälpas, att de som varit nog förutseende att välja Stockholm till hemort så här i början av året blir favoriserade. Ty den saken är klar: *att vara med på dessa dagar blir för varje bilintresserad yngling en verklig upplevelse.* Han kommer faktiskt att vara bilägare för en dag.

Teknik för Alla demonstrerar i Ostermans bilhallar mellan den 7—11 januari bl. a. hur ett modellbilbygge kommer till. Det är den vackra och eleganta Hudson-bilen som står modell.

Utställningsbesökarna ska nämligen få rumstera om bland bilarna på ett sätt som om dessa vore deras egna, och arrangörerna har försökt ordna så, att det verkliga ska bli ett tillfälle för pojkar att lära känna de demonstrerade bilarna utan och innan.

Man har sålunda vidtagit speciella arrangemang med s. k. talande bilar, där elektriska skyltar visar, hur de olika de-

taljerna, som tillsammans utgör en bil, fungerar. Varje timme utlottas ett tjugotal demonstrationsturer med Hudson-bilar och med tillhjälp av instruktiva filmer och skickliga föredragshållare serveras även en nyttig portion teori. Föreningen för trafiksäkerhetens främjande kommer att tillsammans med polisens trafikavdelning lägga upp en trevlig propaganda för säkrare trafik samt känna besökarna på pulsen i trafikfrågor m. m.

Så nog har grabbarna möjlighet bli körkortskompetenta vad kunskapen beträffar!

De inte minst intressanta och lärorika inslagen i det gedigna programmet, som definitivt fastställs strax efter nyår, kommer att gå i TFA:s regi. Naturligtvis begagnar vi i första hand tillfället att slå ett slag för den nyttiga och roliga fritidssysselsättning som heter modellbygge, och helt i utställningens anda tar vi då främst modellbilbygget som utgångspunkt.

Teknik för Alla har låtit utarbeta en ritning av en Hudson-bil i skala 1:25. Denna ritning ställer vi till förfogande åt de besökande, som samtidigt inbjudes att delta i en tävlan att bygga den bästa Hudson-modellen. Hur ett sådant modellbygge bäst utföres demonstreras under hela utställningen av en av våra skick-

ligare modellbyggare. Dessutom kommer Rudolph Tegström att köra och föreläsa om sina miniatyrracerbilar och Harry Fjellström har lovat visa upp sina miniatyrmotorer. Och naturligtvis deltar Micro-tåget. Det blir det första offentliga framträdandet av den sensationella konstruktionen sedan serietillverkningen börjat komma i gång.

Ja, det blir en utställning det, och na-

TEKNIK FÖR ALLA

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

föreståndaren för Tekniska Museet intendent Torsten Althin;
f.d. direktören för Stockholms Stads Lärlings- och Yrkeskolor Konrad Andersson; verket, ledamoten i Folkbildningsförbundet fil. lic. Iwan Bolln;
rektorerna vid Stockholms Tekniska Institut civ.-ing. E. Walter Holmstedt;
luftfartsinsp. civ.-ing. Tord Ångström; bergsingenjör Folke Lindgren;
ingenjör Sven Sköldberg.

ANNONSPRISER:

	Svart tryck	Svart/rött tryck
1/1-sida	Kr. 300.—	Kr. 325.—
1/2-sida	„ 170.—	„ 195.—
1/4-sida	„ 90.—	„ 115.—
1/1 dubbelspalt	„ 225.—	„ 250.—
1/1 enkelspalt	„ 110.—	„ 135.—
Per mm	50 öre	60 öre

Omslagets sista sida:

Endast 1/1-sida Kr. 325.—. Kr. 350.—
RABATTER: Belopp inom 50 öre procent:
250/5, 500/7,5, 750/10, 1000/12,5, 2000/20,
5000/25. Spaltbredd 59 mm.
Så långt som möjligt ska det göras så att det gällande annonsen för byggsatser, modellmaterial, byggnadsbeskrivningar etc. ser reaktionerna helst att den beredd tillfälle till förhandsgranskning av varorna.

Teknik för Alla otkommer varannan fredag. Nästa nr fredagen den 17 jan. 1947. (Eftertryck av Teknik för Alla innehåll förbjuddes!)

turligtvis är alla hjärtligt välkomna även om det inte singlat ned något personligt inbjudningskort bland den övriga nyårsposten.

Apropå inbjudan så har modellbyggarna att inom kort emotse en sådan till Malmö, där den i förra numret förannonserade utställningen öppnas den 12 mars.

1947 blir ett händelserikt år för alla TFA-läsare! O. E.

Omslagets bilden

visar en färgare i arbete vid en maskin för kontinuerlig färgning. En sådan maskin innehåller ett flertal färgbad och skänker enfärgade tyger deras slutliga utseende. Genom reservtryck kan man emellertid på ett dylikt tyg också plocka fram ett mönster.

Teknik för Alla

Nr 1. 3—17 jan.

TEKNISK REVY

1947. 8 Årg.

Red., Exp. & Annonstavd., Tunnelgatan 3, Stockholm. Telefon växel 11 60 79, 10 11 99 och 11 44 33. Redaktör och ansvarig utgivare Olle Edner. Red.-sekr. Holger Carlsson. Prenumerationspris helår 11:50 kr., halvår 6:— kr., kvartal 3:— kr. Postgirokonton 15 79 92. Postbox 3137, Stockholm 3.

Den moderna textilindustrin tar i hög grad vetenskap och teknik till hjälp, när det gäller att skänka väven färg och mönster. I princip bygger metoderna på traditionen, men vid den nutida utformningen av färgning och tryckning har man inte minst genom kemins hjälp högeligen kunnat förenkla procedureerna.

Det händer mycket med ett tyg som just lämnat vävstolen, innan det sluter sig kring en fager kvinnolekamen eller kläder stolarna i en samlingslokal. Och vad som händer blir onekligen intressantare, ju närmare slutmålet, man kommer.

Det är ett undantag att en nedklippt väv kan presenteras som färdig handelsvara. Under och före vävningen har en del ofullkomligheter uppstått som måste bättras. Från spånadsmaterialet har liksom såväl föroreningar medföljt som måste avlägsnas.

Men det kan också hända att producenten vill ge tyget egenskaper som inte enbart kan åstadkommas genom spinning och vävning. Man kan önska det tätare eller slätare än vad det är, när det lämnar vävstolen. Eller man kan föredra det hårdare eller mjukare. Det kan även inträffa att man eftersträvar att få tytan luddig eller rent av filtartad.

Alla dessa och ytterligare andra efterbehandlingar kallar man med ett gemensamt namn för *färdigberedning*. Genom färdigberedningen skänker man alltså ty-

get dess slutliga utseende. Det säger sig självt att denna process blir olika om stoffet är ull, bomull, konstsilke eller cellul.

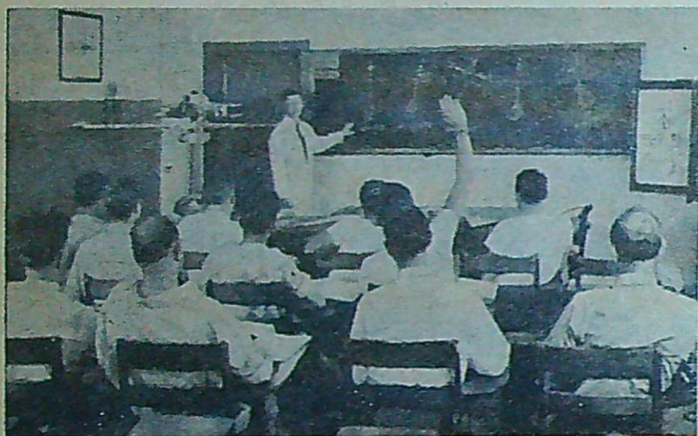
Sedan tyget tvättats och pressats, vilket är en första början till färdigberedningen och sker i särskilda maskiner, avlägsnas hos ylletyger genom upphettning till 105° C de organiska föroreningar som i högre eller mindre grad alltid förekommer hos ullen. Detta kallas *karbonering* och innebär att de organiska föroreningarna genom upphettningen så att säga bränns bort. Vävnaden måste därefter sköljas.

Önskar man ge tyget en luddig yta som hos flanel eller s. k. kommistyg, välbekant för många, sker det i särskilda maskiner efter avpassad fuktning genom att samtidigt utsätta varan för tryck och stöt genom s. k. *valkning*. Man förmår härigenom fibrerna att tova ihop sig. Det sker under de nämnda förutsättningarna utan större svårigheter, ty textilt fibrerna har då en inneboende benägenhet att filta sig.

Är det bomull, man har att göra med,

Av C. B. Colby med svensk ensamrätt för TjA.

Helicopters har framtiden för sig, förklarade ingenjör Nils Olof Sefelt, som kom hem strax före jul efter att för Ostermans räkning genomgått världens enda helikopterflygskola, Bell Helicopter Flight Training School vid Niagara Falls, N. Y. Ostermans kommer f. ö. att importera helikopters och den första väntas hit i januari. Det blir först tvåsitsiga men sedan även femsitsiga plan, som kommer att användas till lämpliga uppgifter. Dessutom är avsikten att även Sverige ska få sin helikopterflygskola.

Med anledning av dessa uppgifter har den kände amerikanske flygjournalisten C. B. Colby för Teknik för Allas räkning lämnat nedanstående redogörelse för den amerikanska flygskolans arbete.

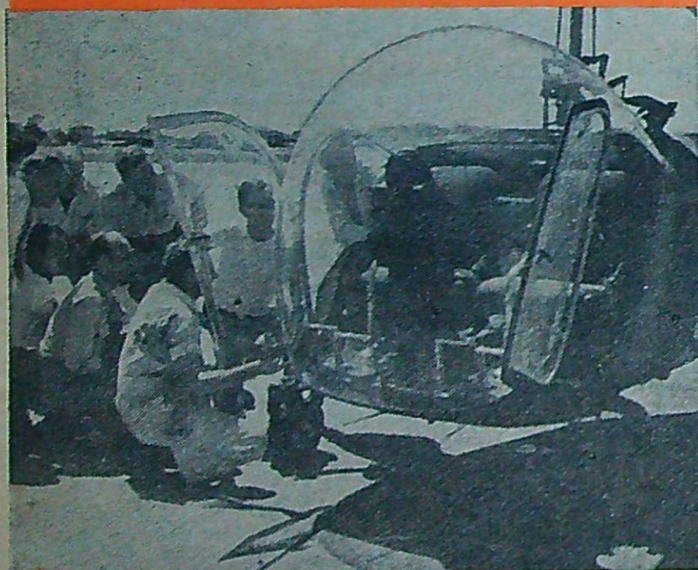
Denna exklusiva skola under ledning av Milo H. Miller är den enda av sitt slag i världen. Dess elever har utvalts inte endast på grund av sina flygkunskaper utan också med utgångspunkt från vars och ens möjligheter att i framtiden bli en goodwill-ambassadör för helikopterindustrin under dess vändande frammarsch.

Skolan, som reklamerar med "klassrum med roterande vingar", kräver av aspiranterna, att de ska ha trafikflygarcertifikat och vara beredda att investera 1 500 dollar i den ljusa framtid de räknar med som helikopterflygare. Många av de utexaminerade förarna kommer att anställas hos Bell Aircraft Corporation, vilken står för skolan, som förare av olika helikoptertyper, medan andra säkerligen kommer att anställas av privata helikopterägare, av förbindelselinjer mellan de avlägsna storflygfälten och storstäderna samt organisationer för besprutning av åkerfält.

Urvalet av elever sker till stor del på grundval av deras karaktär, självständighet och intresse för helikopters framtid, och konkurrensen om platserna är mycket hård. Ansökningar har kommit från praktiskt taget hela världen och såväl Sverige, Brasilien, Chile, Canada som Egypten är representerade.

Blir sökanden accepterad får han genomgå en mycket grundlig kurs på sex till åtta veckor, där undervisningen sker såväl i klassrum som i förarhytten.

Övre bilden: Eleverna lär först känna den underliga fågeln på allvar i klassrummet för att sedan (nedre bilden) få ett mera personligt möte med den.

Klassrumsarbetet omfattar hela området och måste absolut absorberas av eleven. Sådana saker som konstruktion, teorin för flygning med roterande vingar, maskiner, olika effekter i samband med helikoptern, olika manövreringsmetoder etc. genomgås synnerligen noggrant. Elevens framsteg och att han verkligen tillgodogjort sig undervisningen kontrolleras ständigt vartefter klassrumsarbetet fortskrider, så att det inte uppstår någon "mörk punkt" i elevens kunskap om helikopters speciella egenskaper. Så snart klassrumsundervisningen är klar och eleven teoretiskt känner helikoptern börjar flygträningen.

Under ledning av chefsinstruktören Joe Dunne, som har flugit gott och väl 500 timmar i helikopters, och instruktör Art Nelson, en annan veteran beträffande flygning med roterande vingar, börjar den "verkliga" undervisningen.

Först kommer "förarhyttsexercis" för att göra eleven bekant med de olika manövrerorganen och med förarhyttens utformning. Detta är viktigt ty här finner föraren av vanliga flygplan instrument som är nya för honom. Extra manövrerorgan, nya instrument och en tröttnad av ungefär samma slag som en motorecykeltröttnad är alla ting som han måste förstå och behärska.

Instruktionshelikopters är försedda med en vid "bubbelnos" av plastics för att ge största möjliga sikt och naturligtvis försedda med dubbelkommando. Största möjliga sikt är dubbelt betydelsefull i en helikopter, ty dess flygsätt kräver att piloten, speciellt då en elev, måste vara i stånd att ögonblickligen iakta varje ändring av flygriktningen

och planets luftläge oberoende av höjden och omgivningen. Att flyga med hög fart ett par decimeter (ja decimeter!) ovanför marken, vilket kan göras med full säkerhet med en helikopter, kräver en perfekt sikt och en vältränad pilot. Detta är orsaken till träningsåkens utformning och elevernas grundliga träning.

Flyginstruktionen vid skolan omfattar allt från att hänga stilla i luften ovanför en bestämd punkt till pricklandning med autorotation, dvs. med avslagen motor och rotorbladen roterande fritt som en snurra. Hoppstarter, flygning i fyrkant, sänkning med hjälp av motorn, spiralstigning och -nedstigning inom ett avgränsat område, "simulerade" landningar och starter med för stor last ingår i undervisningsplanen. Inget överlämnas åt eleven att lära sig själv i sinom tid. Även sådana saker som hur han ska möta isbildning, eld, manövrering under speciellt varma och kalla väderleksförhållanden, motorstopp, stopp på stjärtmotorn etc. ingår i undervisningen.

För närvarande är klasserna små, endast fyra, fem elever i varje kurs. Detta är i enlighet med skolans politik att lämna en individuell undervisning och ständigt kontrollera elevernas utveckling. Kursdeltagarna måste visa anlag för denna speciella form av flygning. Elever

som inte visar dessa anlag avkopplas omedelbart och återfår en del av kursavgiften.

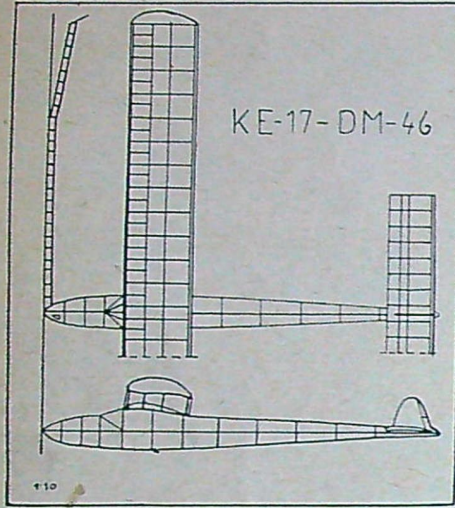
Undervisningen består av ungefär 75 timmars arbete i klass bestående av instruktion, observationsövningar, underhålls- och servicearbeten vid helikoptern. Vid undervisningen begagnar man sig av alla de moderna metoderna för att klargöra de olika problemen för eleverna. Teckningar, film, förarhytter i full skala, elektriskt drivna flygande modeller och andra liknande medel begagnas i stor utsträckning. Den slutliga avslipningen sker emellertid under den rena flygundervisningen som omfattar maximum 30 flygtimmar för sådana elever, som inte tidigare flugit helikoptern.

Eleven kommer in för en lodrät landning efter sin första solo-flygning. På den övre bilden bekantar sig eleverna med helikopters motoranordningar.

Danska REKORD modeller

Som jag skrev i danmarksartikeln i nr 24 Teknik för Alla 1946, skiljer sig de danska modellflygarna helt från de svenska i så motto, att de inte bara går in för att bygga tävlingsmodeller av den numera ganska stereotypa stilen och pressa sekunderna ur dem som dropparna ur en citronpress. Men de slår rekord ändå — på alla upptänkliga sätt och med de mest skilda modellplanstyper. Än är det en skalamodel som välbyggd, att den kommer vilken människa som helst att bara gäpa, än flyger man en segelmodell över land och hav så långt att den är nära att landa i främmande land.

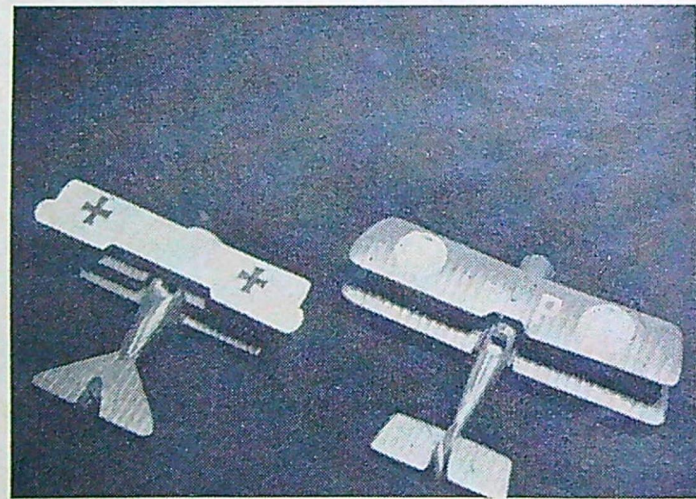
Det är rekord som stimulerar, rekord

som ligger inom räckhåll för var och en med händighet, fantasi och vilja — inte bara för en handfull tävlingsstjärnor. Det danska modellflyget ger också stora möjligheter till propaganda av ett slag, som det rätlinjiga tävlingsflygandet aldrig kan ge med sina för utomstående tämligen snarlika flygplanstyper. Eller vem tror ni vill förneka modellflygets tjusning, när han ser en fullskalmodell på en meter starta från marken som sin förebild, kretsas stigande mot skyn och göra en vacker landning som en kaskad av vackra färger och mjuka linjer! Vilket sorl av överraskning går inte genom

(Forts. på nästa sida.)

En högmodern dansk skapelse.

Keld Enevold Nielsen var bäste dansk i landslaget förra året. Även i år deltog han i fyrlandskampen i Finland, denna gång uttagen för sin prestation som Danmarksmästare 1946! Bilden nedan är från DM och visar Keld med sin typiskt moderna nordiska A 2:a KE-17, specialbyggd för mästerskapet. Danskarna, i all synnerhet OMF-arna (medlemmarna i den största och äldsta klubben, Odense Model Flyveklub), höll ju ända till förra årets landskamp i Stockholm, den första för deras del, styvt på sina gamla hederliga typer med tjocka profiler och höga kroppar. Men efter landskampen slog man in på nya spår och presenterade i år i Finland genomgående högmoderna skapelser. Den bussige och gemytlige dansken har ett åk som mycket väl skulle kunna tillhöra någon medlem i Vingarna i Stockholm (se ritn. ovan). Planets data är: Spv. 150 cm, vingkorda 17 cm, vingyta 26 dm², sidoförhållande 9, längd 100 cm, stab.yta 7,2 dm² = 28 %, stab. sidoförh. 5, vikt 400 g, vingbelastning 15,5 g/dm².

Skolmodeller i extremt miniatyrformat.

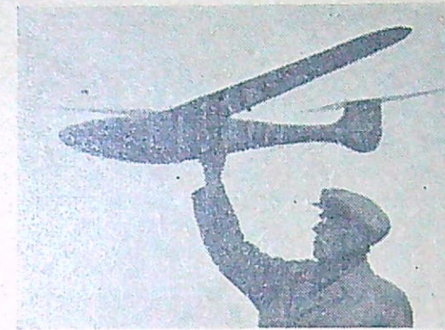
Ovan ser vi ett par av Fokker DR1 och S.E. 5a, fullskalmodeller, ja de är så skalentliga och detaljerade att man i stark förstoring knappast skulle kunna skilja dem från sina förebilder! Och ändå är de just inte längre än en vanlig liten tändsticksask. Men så är de också produkter av Danmarks troligen förnämste miniatyrmodellbyggare, 21-åriga Carl Høst-Aaris, som till OMT:s kände ordförande och framgångsrike oldboy Carl Aage Høst-Aaris, som presenteras på nästa sida. Carl är en mästare, vars molstykke jag inte sett, och en direkt motsättning till fadern, som är expert på jättemodeller av tre meters spannvidd!

En förnämlig halvskalamodel

"SS 100 Army" på spaning — en förnämlig dansk halvskalamodel av jätteformat med utmärkt flygförmåga. Planet är ritat av Henning Schröder, en av Danmarks mest kända motormodellflygare. Han har med denna konstruktion, som således inte är i skala efter något visst flygplan utan endast avser att efterbilda en ungefärlig typ, velat få fram ett plan som ser ut som ett stort flygplan och flyger som ett sådant. För att vara en riktig skalamodel ska den således inte sticka som en raket till väders (såvida den inte är en modell av Shooting Star — Stjärnskottet), utan starta på lång sträcka, låtta vackert och flyga länge under måttlig stigning. Se bilden!

En A 3-modell på rekordflykt

Här är Aage Høst-Aaris med en av sina segerrika A 3-modeller, vilken utfört en märklig flygning. Den startade för någon tid sedan under en tävling vid Sönderborg på ön Als, fick termikkänning och försvann ut över Östersjön. En tid efter tävlingen drev vingen iland ända vid Langeland, medan kroppen kastades upp på Årøs stränder 25 kilometer därifrån! En undersökning av mysteriet visar, att planet måste ha uppnått en kolossal höjd för att vingen ska ha kunnat singla så långt från den lodrätt dykande kroppen, sedan gummitförbindningen av någon anledning gått sönder.

(Forts. fr. föregående sida.)

publiken, när ett raketplan sprutar iväg som en bevingad fyrverkeriraket, eller när en sjömodell rusar upp från vattnet i en sky av stänk för att snabbt klättra till stor höjd!

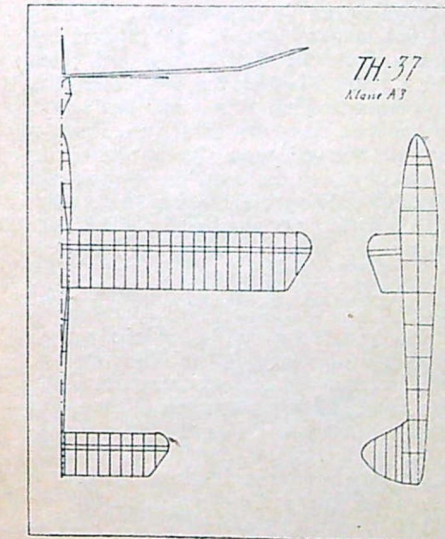
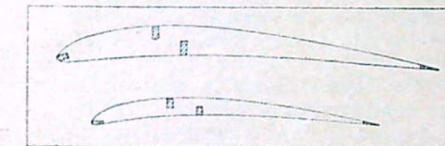
Vi svenskar har hittills alltid vunnit över danskar på tävlingar — med vanliga tävlingsmodeller. Det är inte så underligt, då vi knappast gör något annat än bygger sådana. Men jag håller ändå det danska modellflyget som långt mera framgångsrikt då det gäller att erbjuda sina utövare en trevlig och givande hobby. Kanhända har danskarna därför också större möjligheter att behålla sin bredd än svenskarna, även om den senare än så länge med statsunderstöd är mångdubbelt större.

Drömplanet

Här ovan presenterar vi ett verkligt "drömplan" — en flygande supermodell av Caudron Phalène. Vad sägs om detaljerna — gummi hjul, ställiga slots i vingarna, väl utförd cabin och framför allt: en strålande ytbehandling.

Den bästa danska A 3-an

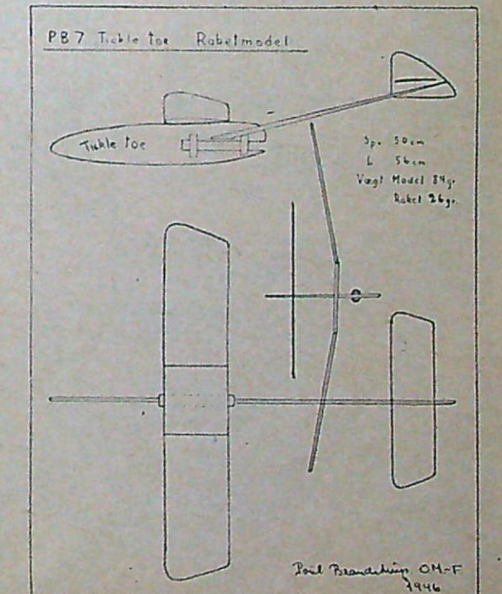

Tage Hansen är en mycket god tävlingsflygare från Nyborg, som ritat den osedvanligt harmoniska och välflygande TH-37, klass A 3, som återfinnes här ovan till vänster. Av ritningen framgår den sansade linjeföringen och det vackra lateralplanet, som i förening med väl vald U-form på vingen ger planet god stabilitet. Det ansågs som den bästa A 3-an på modellflygläget i somras, den danska generalmönstringen. Planets data är: Spv. 175 cm, vingkorda 20 cm, yta 34,5 dm², sidoförhållande 8,8, profil Göttlingen 359. Längden är 120 cm och stabilitatorn har sidoförhållandet 5, ytan 11 dm² = 32 % och profilen Gött. 417. Materialdimensionerna är klens, spant och spryglar är utförda i 1 mm kryssfäner och vingbelastningen nära den minimala, 15 g/dm².

En bra raketmodell

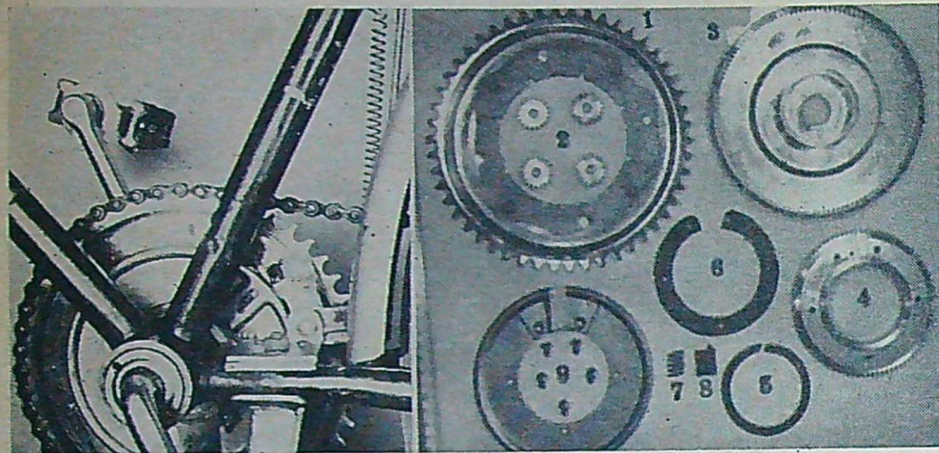
Raketmodellen t. h. har, till skillnad från de flesta andra, uppnått verkligt goda resultat. Den startar i brant stigning, planar ut vackert när raketen brunnit ut och glider relativt gott. Spannvidden är blott 50 cm, vingytan 2,9 dm² och vingbelastningen 35 g/dm². Den använda raketen väger 26 gram, och modellen är så ritad att stjärtpartiet inte bränns av de hela gaserna. Konstruktör är den kände OMF:aren Poul Brandstrup.

Ytterligare bilder återfinnes på sid. 24

TEKNISK RUNDHORISONT

Ny typ av cykelväxel

T. v. växelhuset-vevhjulet monterat och t. h. de olika ingående delarna.

En cykelväxel av ny typ har konstruerats av verkställare Lundström från Oxelösund. Konstruktionen, som helt enkelt kallas Växelhjulet, består av en mellan vevaxel och kedjehjul anordnad planetväxel, som manövreras med en spak på ramen i kontakt med ett nedre regelge.

Monteringen är synnerligen enkel. Det gamla vevhjulet utbyts mot det nya aggregatet, som kan placeras på varje cykel utan några som helst ombyggnader. Några anordningar i baknavet förekommer inte varför hela växlingsanordningen kan byggas betydligt kraftigare än de flesta cykelväxlar.

Reaktionsdriven helicopter

Tyskarna experimenterade under kriget i stor utsträckning med helikopters. Bland de av amerikanerna beslagtagna experimentmodellerna fanns också den reaktionsdrivna helikopter, som återfinns på vår bild här till höger. Rotorbladen drives runt genom ett reaktionsaggregat med utlopp i spetsen på varje rotorblad.

Maskinen tillhör emellertid inte ännu de mera driftssäkra. Vår bild är från en demonstration på Wright flygfält i USA, då den underliga fågeln skulle presenteras för en större allmänhet. Därav blev dock intet, ty hur besättningen arbetade gick det inte att få fart på planet.

TEKNISK pressrevy

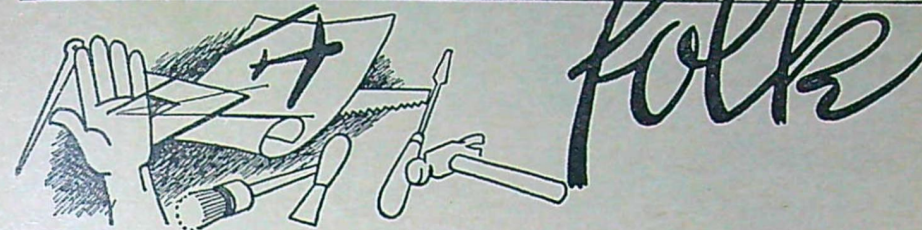
● STREPTOMYCIN ÄR NU TILLGÄNGLIGT för allmänna sjukhus även utanför USA säger Förenta staternas civilproduktionsstyrelse i ett tillkännagivande. Läkemedlet kommer en tid framåt att stå under kontroll av amerikanska handelsdepartementets byrå för internationell handel, som beviljar licenser i trängande fall. Om efterfrågan i utlandet kan tillfredsställas med den nuvarande produktionen, kommer distributionen att ske över de vanliga handelsvägarna. För närvarande är USA ensamt om att framställa streptomycin i större skala.

Läkare som vid 1 600 sjukhus över hela Förenta staterna ingående provat streptomycin har funnit att det nya läkemedlet har kvar sin nästan "magiska verkan". Alltsedan den 1 september, då detta nya antibiotikum frigavs för civilt bruk, har de amerikanska läkarna haft tillfälle att närmare studera dess verkan. Och de förklarar sig fortfarande vara både förvånade och imponerade över dess mångsidiga användbarhet med utmärkta resultat.

● EN NY TEXTILFIBER, SOM KAN komma att revolutionera hela textilindustrin har enligt ett engelskt meddelande skapats i Storbritannien. Närmare uppgifter om den nya produkten, Terylene, lämnas ej i meddelandet utan man inskränker sig till att förklara att den skiljer sig från alla andra fibrer, såväl naturliga som syntetiska.

● AMERIKANERNA HAR BÖRJAT tillverkning av rör, bestående av limmad kryssfäner. De nya rören går i handeln under namnet Plytubes. De uppges vara vattentäta och eldfasta och påstås varken ruttna eller spricka tack vare det lim som begagnas. Rören kan gängas med vanliga gängningsverktyg och kan också förses med pålimmade flänsar. De har redan använts för bensen, oljor och vissa kemikalier, liksom inom möbelindustrin.

HÄNDIGT folk

En rund bokhylla

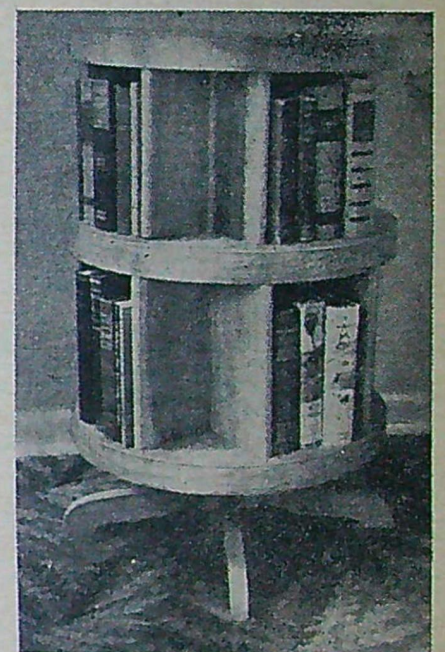
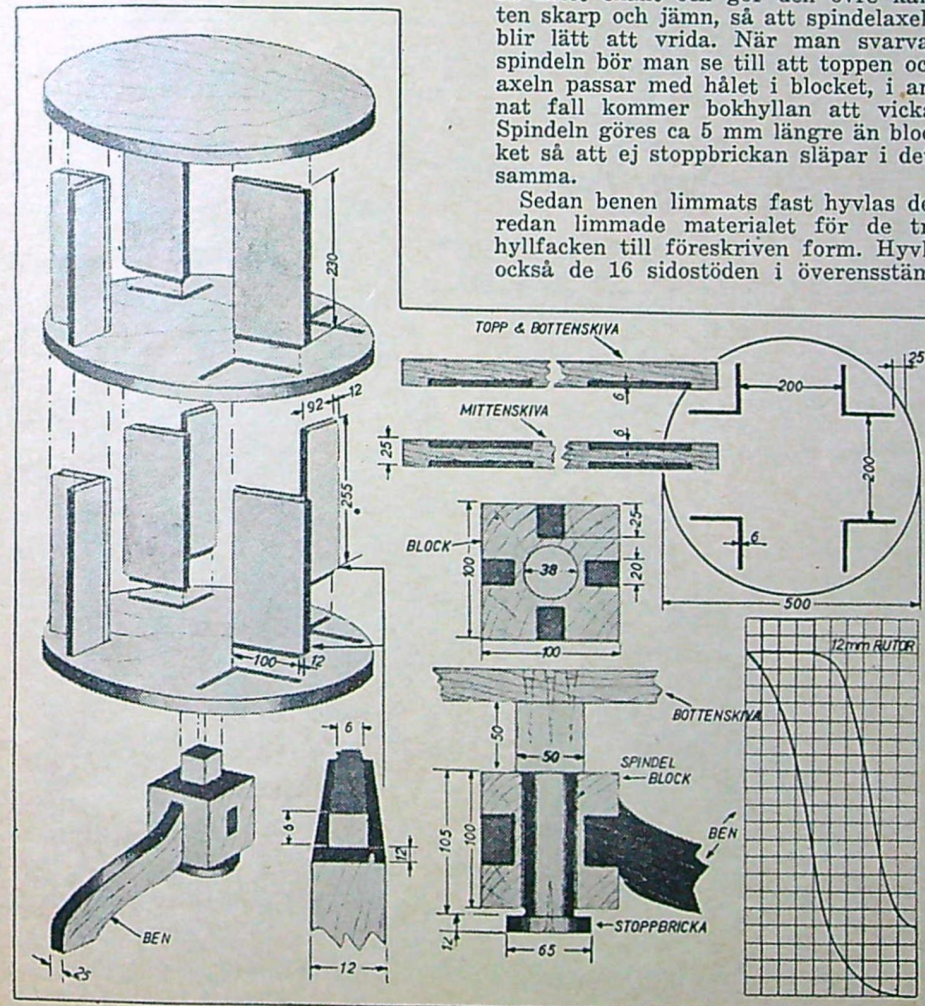
Ett praktiskt och trevligt tillskott till vardagsrummet eller "privatkontoret"

Den solida och nyttiga bokhylla kan byggas av antingen hårt eller mjukt trä till en mycket ringa kostnad. Mellan 40 och 50 böcker plus åtskilliga småsaker får plats i de V-formiga hyllfacken.

Innan man gör foten limmas ihop materialet till de tre runda skivorna och läggs det åt sidan för att torka. Där-

efter uppförstoras mönstret för benen enligt ritningen och överföres på materialet. Man bör förvissa sig om att alla tappar är i vinkel för att säkert möjliggöra en tät passning i centrum-blocket. Axeltappen och blocket, i vilken hyllan svänger, ska göras av hårt träslag. Alla ytor av blocket och de fyra tapphålen ska vara fyrkantiga. Borra hålet exakt och gör den övre kanten skarp och jämn, så att spindelaxeln blir lätt att vrida. När man svarvar spindeln bör man se till att toppen och axeln passar med hålet i blocket, i annat fall kommer bokhyllan att vicka. Spindeln göres ca 5 mm längre än blocket så att ej stoppbrickan släpar i det samma.

Sedan benen limmats fast hyvlas det redan limmade materialet för de tre hyllfacken till föreskriven form. Hyvla också de 16 sidostöden i överensstä-

Den beskrivna runda bokhyllan i färdigt skick. T. v. återfinnes ritningen.

melse med givna dimensioner. Om man önskar sätta de övre V-formade hyllfacken i sicksack med den lägre avdelningen så kan man flytta läget 45° för 6 mm spären på ena sidan av mitthyllan.

När man sätter fast bottenhyllan vid övre delen av spindeln bör man förvissa sig om, att båda delarna är placerade i mittpunkten för att undvika excentrisk rörelse, när hyllan vrides. Nästa steg blir att placera spindeln i blocket och kontrollera att det nedre hyllfacket verkligen är parallellt med golvet. Detta är lättare att göra på detta stadium av tillverkningen än sedan hyllan är hopsatt. Till sist limmas och fastskruvas stoppbrickan i spindeln, varefter sidostöden sättes i läge med hyllfacken. Sedan allt lim är torrt är bokhyllan färdig för avputsning och ytbehandling.

KOMBINERAD sänglampa och läsbord

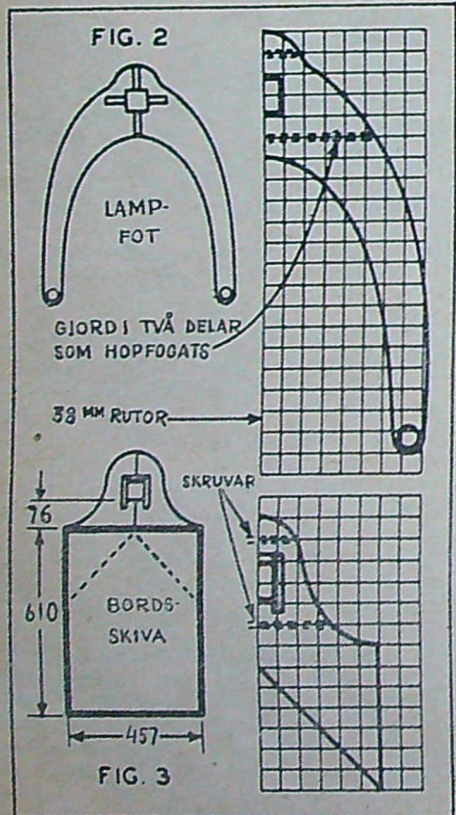
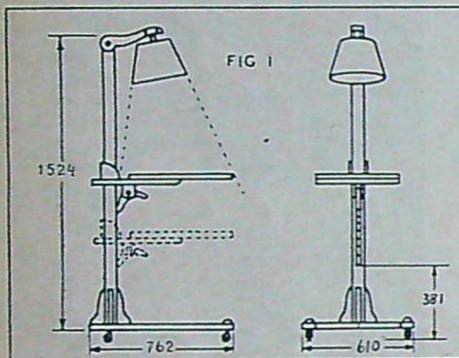
En bekväm sänglampa kombinerad med ett läsbord, är en möbel som vi litet var önskat oss. Begagna årets första frötimmar till att tillverka arrangemanget, som kommer att bli till mycken glädje.

Denna kombination av lampa och bord är kanske inte så absolut idealisk för konvalescenter, men den är trevlig och bekväm regniga söndagsmorgnar, när ni njuter av att stanna i sängen och strunta i väckarklockan. Den kan ställas in på vilken önskad höjd som helst, och lampan kan vridas så att den passar, antingen ni ska läsa eller äta.

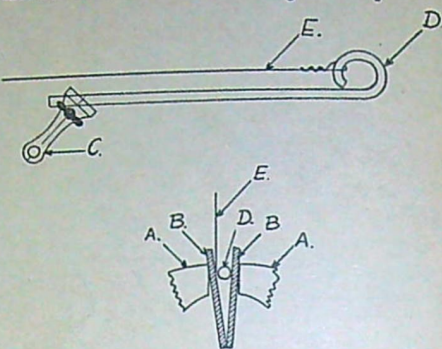
Fig. 1 visar huvudmåten på den färdiga lampan. Till foten användes en 30 mm träskiva, som sågats ut i halvor enligt ritningen med rutnätet i fig. 2 och monterats ihop med kallim och långa bultar, vilkas huvuden och muttrar försänkas och pluggas. Innan denna hopmontering sker utsågs en öppning i centrum för den kvadratiske lampstängens. Konsolen för bordet göres också i två halvor och sammanfogas på samma sätt med ett fyrkant-hål för stängen. Men detta hål göres något större, så att konsolen kan glida på stängen (fig. 3).

Återstående detaljanvisningar för hopmonteringen framgår av fig. 4. Stängen göres i två halvor, varigenom ett spår för el-sladden kan upptas i centrum. Ställanordningen för brickan visas i fig. 5.

Ritning till lampan och dess olika detaljer.

Enkelt tillverkad spiralfjäder

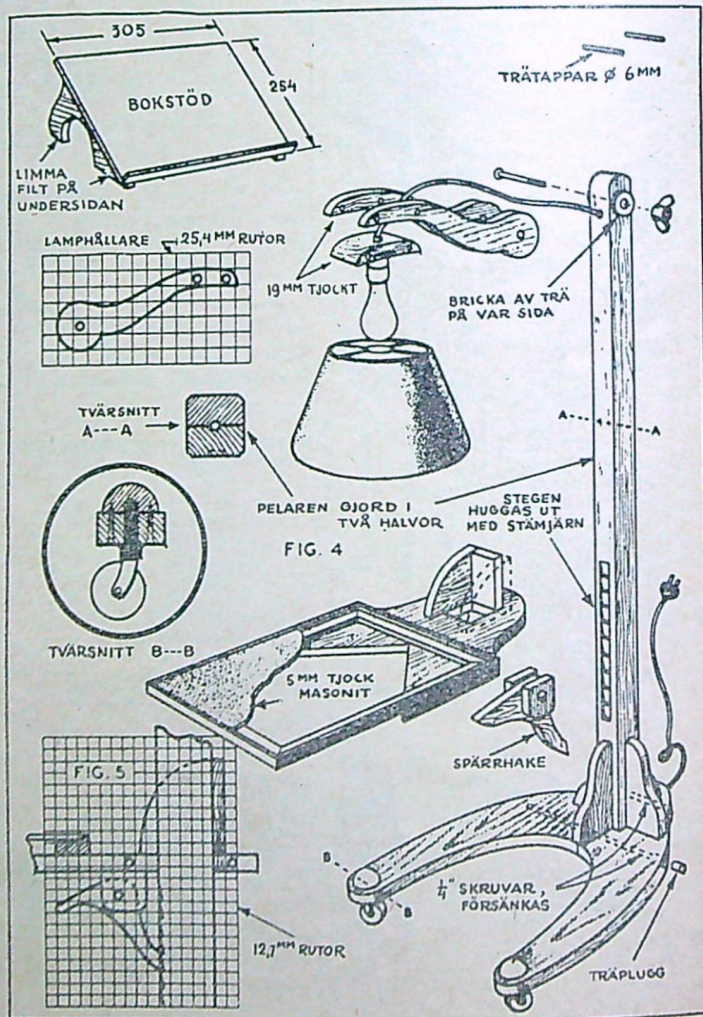

Om någon tror att man för att åstadkomma en bra spiralfjäder måste vara ägare av svarv så vill undertecknad påpeka att så är icke fallet.

Har man ett skruvstycke (A) 2 st. träbitar (B) en filklove (C), bult (D) samt fjädertråd (E) är fjädern snart färdig.

Bocka bulten D enl. skiss samt fäst tråden E enl. skiss. Låt tråden E gå parallell med bulten D. Placera träbitarna enl. skiss. Spänn fast tråden E, bulten D mellan träklossarna så att dessa tangerar lindningen av tråden E. Skruva fast filkloven C enl. skiss. Vrid ca 5 varv, lossa skruvstycket, sträck fjädern till önskad stigning, skruva sedan fast den på nytt och nu är det bara att vrida så kommer det fram en jämnt och fint lindad spiralfjäder.

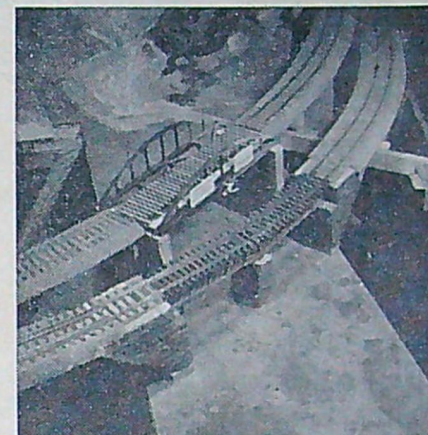
Gustav Pettersson.

MODELLRALLARE

från Göteborg

I enlighet med sitt löfte i nr 24 1946 återkommer här Rustan Lange från Göteborgs Modelljärnvägs-förening för att berätta om hur det för ögonblicket står till med sällskapet och dess anläggning, om bekymmer och misräkningar men också om glädjeämnen och framtidsplaner.

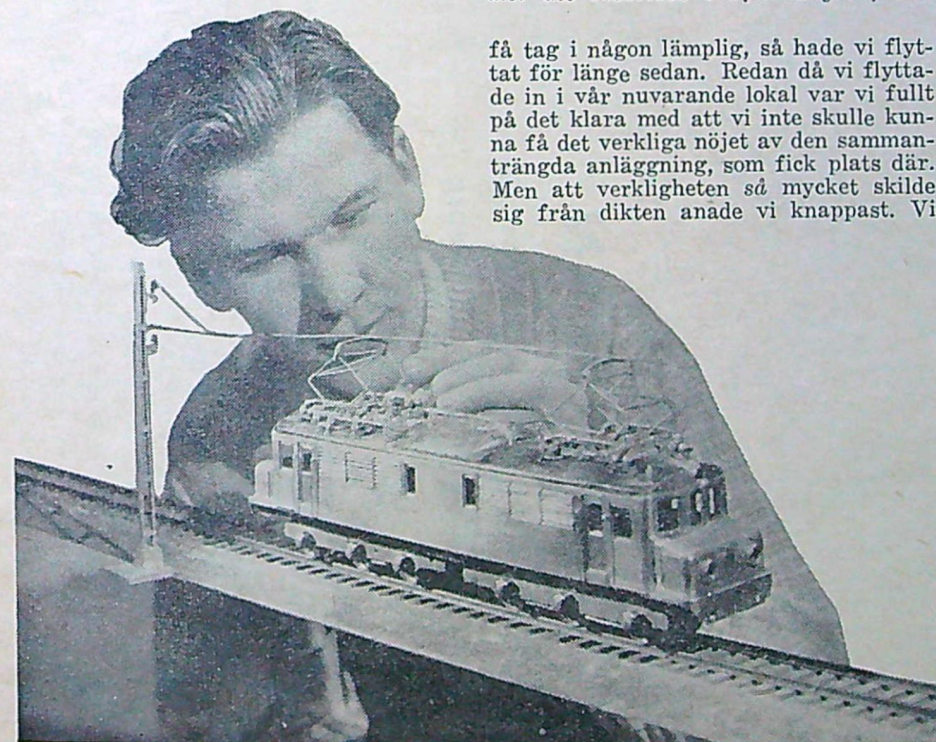

II.

Ännu återstår mycket på anläggningen innan målet är nått. Målet är för övrigt knappast preciserat. Vi kommer nämligen inte att riktigt följa den ursprungliga planen. Meningen är ju att vi ska flytta till en betydligt större lokal och hade det inte varit så svårt att

På bilden ovan syns de båda broarna. Den skarpsynte läsaren observerar att floden slingrar sig ut ur kulissen. Och härnedan pysslar författaren med sitt nästan färdigbyggda M-lok, som kommer att beskrivas i TFA längre fram.

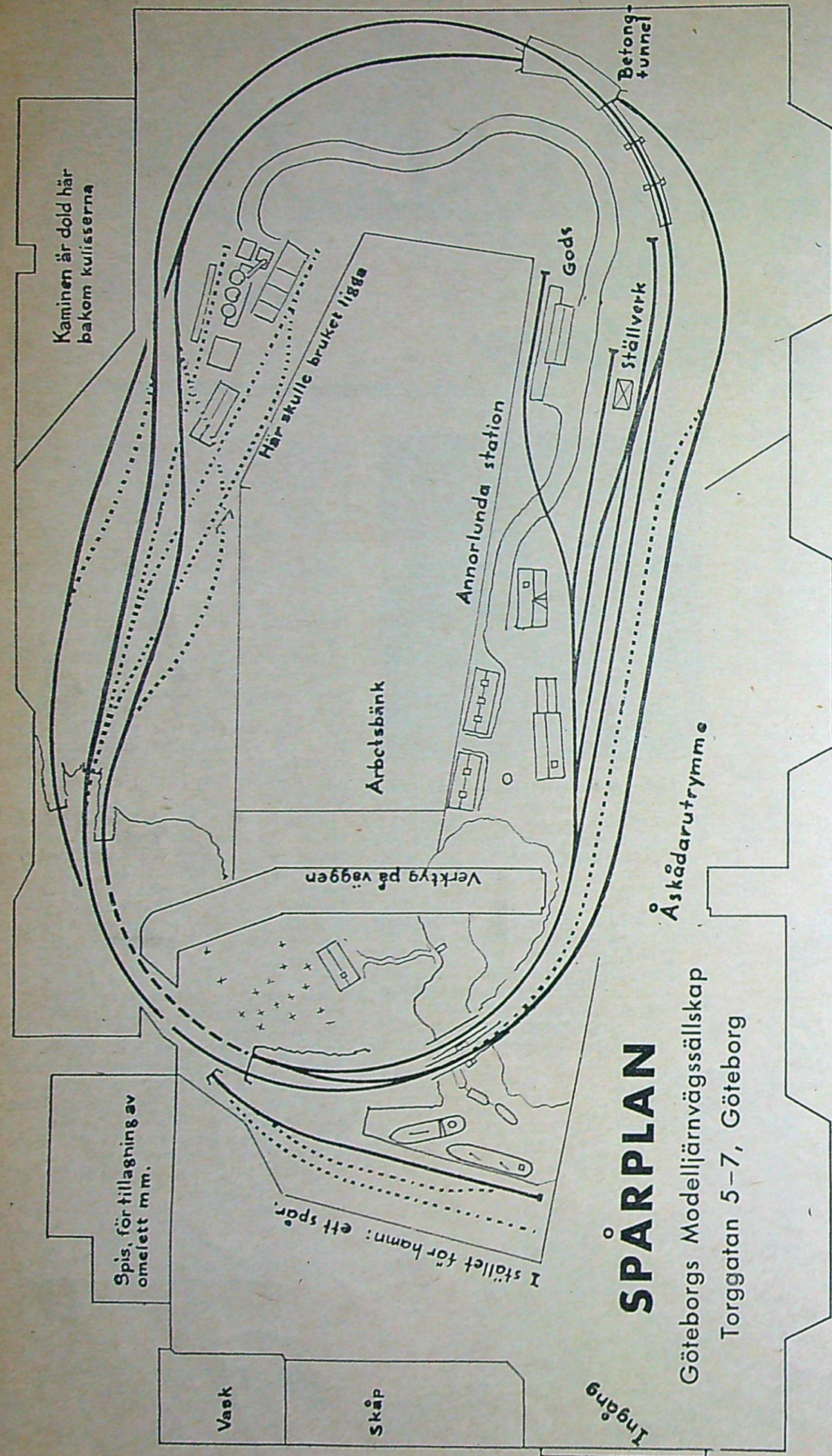
få tag i någon lämplig, så hade vi flyttat för länge sedan. Redan då vi flyttade in i vår nuvarande lokal var vi fullt på det klara med att vi inte skulle kunna få det verkliga nöjet av den sammanträngda anläggning, som fick plats där. Men att verkligheten så mycket skilde sig från dikten anade vi knappast. Vi

började bygga anläggningen utan att äga så mycket som en enda vagn att prova med. Därför verkade den mycket större än den i verkligheten var både vad beträffar kurvradier och annat. Medan denna artikel författades blev M-loket kördugligt och vi kunde rulla det i de problematiska kurvorna. Resultatet blev en mindre chock. En växel, som gick inåt från ett spår med 150 cm kurvradie hade en radie på omkring 100 cm. Detta var för litet för lokets boggiar, som hade ett spelrum beräknat för ca 125 cm minimumradie. Ett annat sorgkapitel var inflexionspunkterna, dvs. mitten på S-kurvorna. En modellbyggare från Vargön hade med sig ett par långa Co-åttor och en restaurangvagn vilka han prövade på vår anläggning. Buffertarna gick faktiskt "om lott" i de nyssnämnda kurvorna.

Ytterligare en svaghet hade anläggningen. Vi hade inte observerat att en noggrann planering och utbyggnad av växlarna skulle förkorta den fria spårslängden på stationerna vilken enligt överenskommelse skulle rymma minst fem boggiavagnar + maskin. Vi ställde nu inför två alternativ. Antingen kunde vi bygga om de svåraste kurvorna och inte alls bygga några för korta stationer utom den påbörjade genomgångsstationen, som skulle göras delbar på mitten, så att vi vid flyttning till en större lokal kunde förlänga den med en bit. Eller också kunde vi sluta upp med arbetet på denna anläggning och vänta tills något större utrymme blev disponibelt, ty att omgående få något lämpligt visade sig omöjligt. Frågan diskuterades ivrigt en arbetskväll. Vi kom underfund med att vi relativt lätt skulle kunna bygga om några spår så att det hela blev en inverterad åtta. Principen är alltså den som synes på spårplanen. Det första alternativet valdes med övervägande majoritet. Teorin måste tills vidare slopas och anläggningen kommer att förlora

Denna spårplan är som nämnts en sprängbräda för Göteborgs Modelljärnvägssällskap till den kommande jättelegging, som vi hoppas kunna börja bygga inom loppet av ett par år. De punkterade linjerna visar antingen var spåren gått, eller var vi hade avsett att lägga dem. När

denna artikel går i press är banvallen för alla här planerade spår färdig och rälsen är lagd överallt utom för vissa spår på bangården.

Det är ingen jättelegging för att vara i nollan kanske. Slingan, som hänger samman med spåret närmast åskådarutrym-

met, mäter 16 m. Totala spårlängden utom sidospår är 40 meter, vilket tar 1 1/2 minut att köra runt med 60 kilometers hastighet utan uppehåll. Detta får man väl betrakta som relativt hyggligt på det lilla utrymme som här står oss till buds.

mycket av de intressanta körmöjligheterna. Men vi betraktar den inte heller som vår uppfattning av en idealisk modelljärnväg. När tåget lämnar stationens norra ända, är det bara för att efter två eller flera varv runt lokalen komma in i den södra. Stereotyp kanske, men vi måste ha någonting att köra på och det spelar väl mindre roll hur man bär sig åt bara man har roligt.

Lokalen består av ett större rum och ett mindre kök. Det är en gammal utdömd bostad vi bor i. Huset har satt sig, golvet är skevt, värmeledning saknas och vi får börja elda i kaminen och spisen det första vi gör när vi kommer ner på torsdagarna. Men trots detta måste jag säga att vi har ganska trevligt där nere. Vi har ju börjat med tio par tomma händer och vid början av den tredje säsongen kan vi se fram emot guldspikens idrivande. Och samtliga kulisser är uppsatta och målade. Till det jobbet använde vi synnerligen förnämlig frivillig arbetskraft från Slöjdföreningens Skola — ett gäng blivande unga konstnärer slammade upp kulisserna på två dagar. Rälsläggning sker till tonerna från en gammal men dock radio. Som jag nyss nämnt har vi en spis. När arbetet är avslutat på torsdagskvällen — vilket för det mesta brukar vara på fredag morgon — kokar vi oss en kopp thé eller choklad. Ibland lagar vi till en omelett.

Styrelsen fick vid årsmötet följande utseende.

Ordförande: Rustan Lange, telefon: 11 10 00 (sällan hemma).

Sekreterare: Sven Benktander.

Kassör & materialförvaltare: Bo (Bubblan) Bergman, tel.: 11 10 85 (kontorstid)

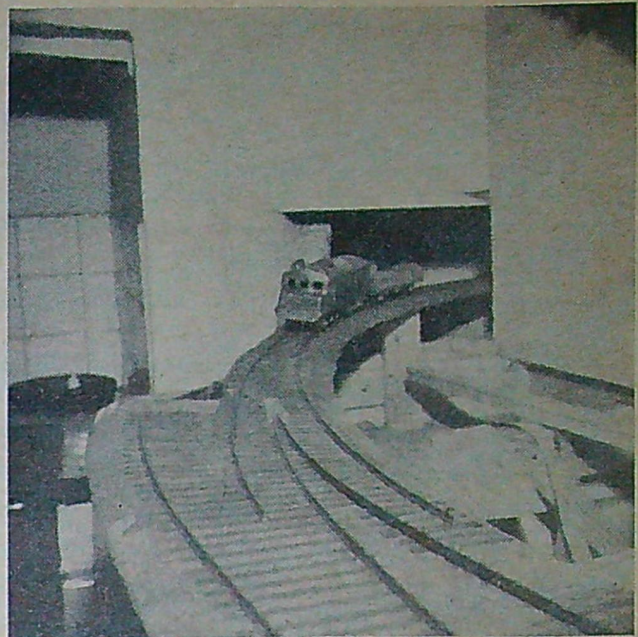
Repr. för pass. medlemmar: Stig Hever.

Av klubbens medlemmar är tre stycken innehavare av svarv. Inträdesavgiften är tio kronor. Medlemsavgifterna är för aktiva medlemmar kr 5 per månad. Passiva medlemmar betalar minst kr 20 per år. Att nya medlemmar är mer än välkomna behövs väl knappast påpekas, och vi är övertygade om att det måste finnas många fler göteborgare som har lust att slå sig ihop med oss. Särskilt de verkliga entusiasterna, som inte gärna går miste om en torsdagskväll, efterlyses med ljus och lykta — de som känner den verkliga triumfen när tåget rullar över deras egenhändigt byggda del av banan. En etapp på väg till målet är en liten utställning, vilken vi hoppas ska ge litet upplysning och möjligen också fler medlemmar. Minimalåldern för vinande av medlemskap är 18 år, men vi har kommit överens om att efter särskild prövning av styrelsen även välja in något yngre intresserade.

I väntan på att någon "mecenat" eller annan förstående person ska upplåta en lokal om minst 100 m² med värme håller vi till på Torggatan 5-7, Göteborg. En modelljärnväg är ju ingen liten apparat att flytta, och därför kan vi inte nöja oss med vilka förhållanden som helst. Vi fick ett till synes förnämligt erbjudande från Göteborgs stad om en lokal på 120 m² med värme, såväl tak- som sidofönster, växelström både 127 och 240 volt med glasbur för ställverk och tågledare och en annan balk-

(Forts. på sid. 23)

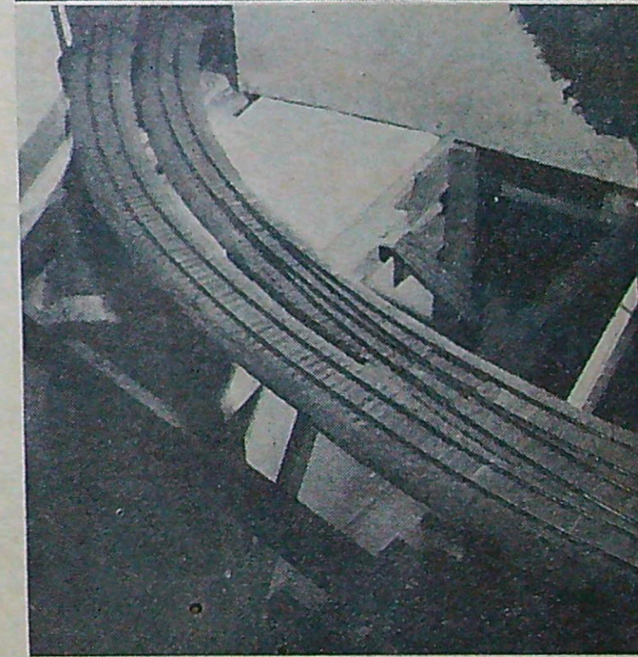
Här är ett par växlar under arbete. Dem har Bubblan hållit på med sedan klubben startades. Observera dels de korta raksträckorna mitt för hjärtstycket, dels omelettpannan i bakgrunden.

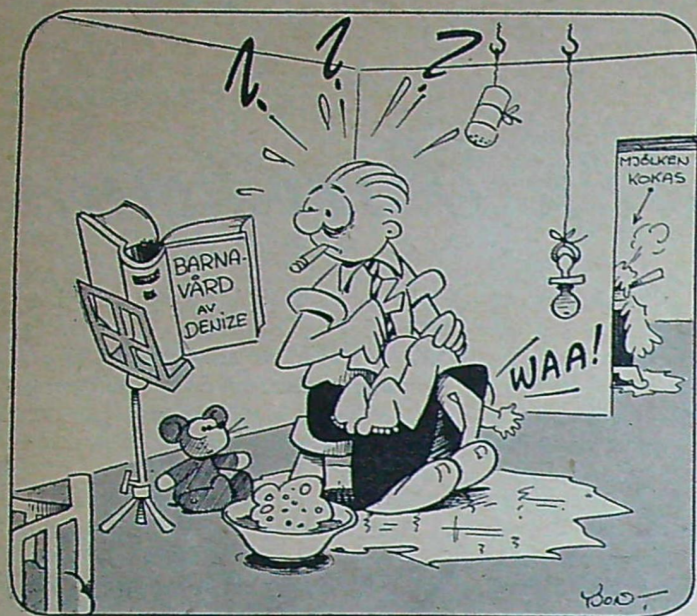
Och här är hela gänget i gång. Linné tittar på som vanligt. Den sköna damen till höger är skicklig på fransk omelett och blir ofta inbjuden till besök på torsdagskvällarna.

Här syns växlar i ett mera framskridet stadium. Till vänster syns "hamnspåret" sticka fram en decimeter under de båda andra spåren.

GENI-hörnan

Händig Karlsson upptäcker att han inte är så händig som han tror.

TfA:s TANKENÖTTER

I gamla goda tider.

Tre pojkar hade fått fem öre var för att köpa gott. I närmaste butik fanns det karameller till ett pris av 5 för ett öre, chokladpraliner till 4 för ett öre och marmelad till 3 bitar för ett öre. Detta hände givetvis på den tiden då man fick någonting för pengarna. Alla tre pojkarna gjorde olika val, men alla återvände efter väl förrättat köp med tjugo godbitar var, efter att ha gjort slut på vardande öre. Vilka sorter och hur många av varje sort köpte pojkarna?

Tre flickor.

Elsa är lika gammal som Frida och Greta tillsammans, för ett år sedan var Frida dubbelt så gammal som Greta. Om två år kommer Elsa att vara dubbelt så gammal som Greta. Hur gamla är de tre flickorna nu?

När ni löst dessa problem skickar Ni in lösningarna till Teknik för Alla, Stockholm 3. Märk kuvertet "Tankenötter nr 1". Först öppnade korrekta lösningar belönas med 5 kronor styck. Tävlingsstid 14 dagar.

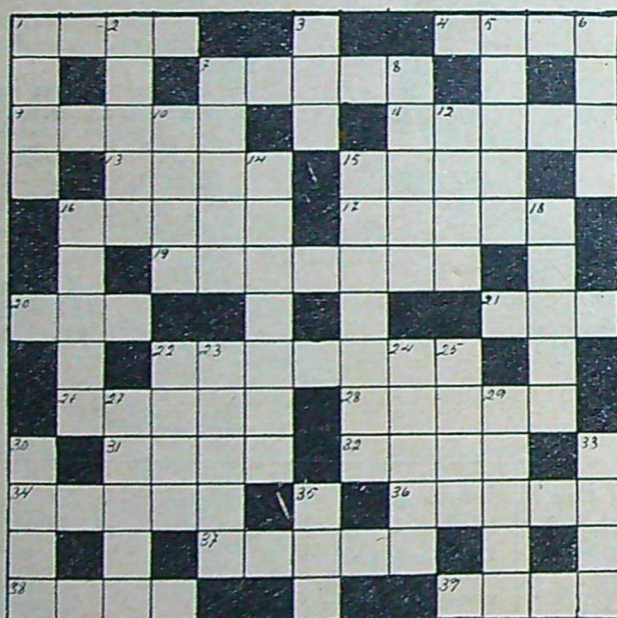
Korsordet

Vågrätt

- 1) Har vi nyss firat;
- 4) Vara på latin; 7) Is-spel; 9) Skulle man gärna vilja göra bakom framtidens förlåt; 11) På medar och på svarv; 13) Herre med pengar; 15) Kan man ha en personlig; 16) Sökes; 17) Har med värme att göra; 19) Ansvarar för fångar; 20) Bands av Loke; 21) Har katten nio; 22) Leder tanken till klöver; 26) För hel-figuren; 28) Ofantlig; 31) Ö med tränamn; 32) Angriper trä; 34) En skogens prydnad; 36) Husets kortsida; 37) Utkast; 38) Ädelsten; 39) "— ligger vit på taken endast tomten är vaken."

Lodrätt

- 1) Räkning; 2) Gäller skriva rätt nu; 3) Förargad; 5) Skalk; 6) Narkosmedel; 7) Måste man nog göra efter jul; 8) Lekfull; 10) Ej galopp; 12) Italienska kronor;

- 14) Grönland; 15) Skjuter med pistol; 16) Skriver Clio på; 18) Rökes i Kina; 22) Bor i Tyskland; 23) Bör julpotatis få; 24) Var Oden; 25) I stället för ringaste; 27) Gör vi understundom på småtimmarna; 29) Hålväg; 30) Kan tiden med alla sår; 33) Stillar blod; 35) Lyte.

Lösningarna ska vara TfA tillhanda senast fredagen den 17 jan. 1947. Skriv "Korsord nr 1" på kuvertet. Först öppnade korrekta lösning belönas med 10 kronor. Andra pris en kvartalsprenumeration.

LÖSNINGAR

av "Tankenötter" i nr 24 av TfA.

Mångårdar.

40 minuter.

Femman till Erling Johansson, Lilla Gråbrödragatan 6, Lund.

Månallén.

28 km.

Femman till Stig Ericsson, Lodbbygatan 2, Norrköping.

Lösning av TfA:s korsord nr 24.

Vågrätt:

- 1) Fregatt. 5) Afton. 8) Albumin. 9) Ego. 10) Kar. 11) Identitet. 13) Hölada. 15) Snölat. 16) Fågelpalä. 18) Kub. 20) Annas. 22) Loggian. 23) Ernäs. 24) Vanmakt.

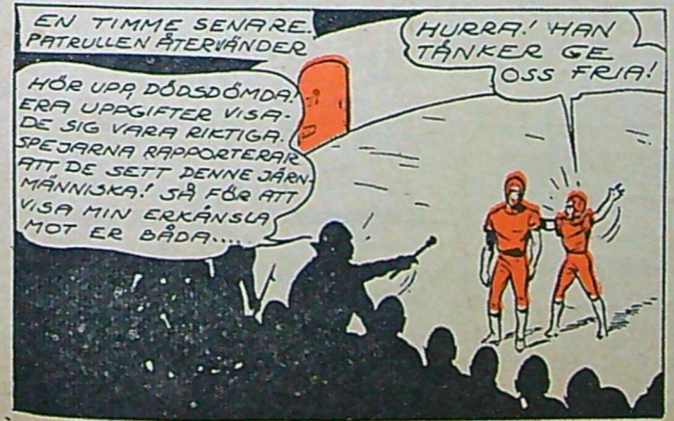
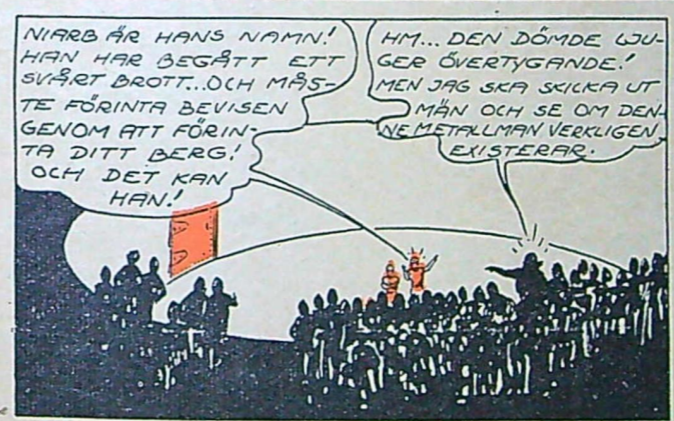
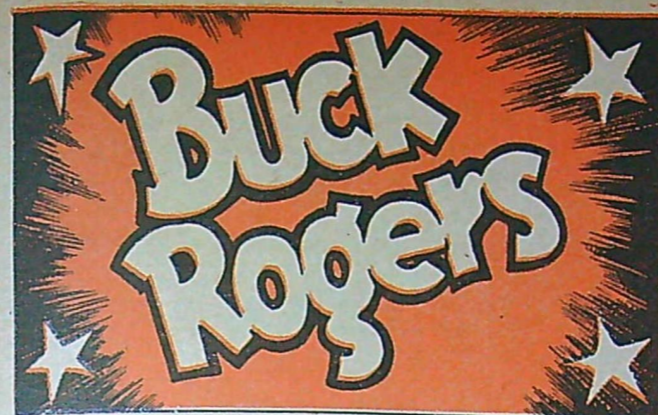
Lodrätt:

- 1) Frack. 2) Ebbar. 3) Armbindel. 4) Tanke. 5) Ave. 6) Trontal. 7) Nuditet. 12) Tonfärgen. 13) Hyfsade. 14) Lagunen. 17) Arlov. 18) Krita. 19) Benat. 21) Sås.

Första pris till Rune Jonsson, Lövstgatan 21 F, Örebro.
Andra pris till Fru Sally Brolin, Hornsgatan 44 C, 3 tr., Stockholm.

Bliv ombud för TfA!

TRYCKERIÄKTIEBOLAGET FYLGIA, STOCKHOLM 1947

Pojkar -
de här
blir våra
dagar hos
OSTERMANS

7	TISDAG August
8	ONSDAG Erland
9	TORSDAG Gunnar
10	FREDAG Sigvard
11	LÖRDAG Hugo

Tisdagen den 7 januari börjar "Osterman's Ungdomsvecka" och fortsätter t. o. m. lördag. Se vidare annonser i stockholmstidningarna under denna vecka.

AKTIEBOLAGET
HANS OSTERMAN

för transport ... till lands ... till sjöss ... i luften

Birger Jarlegatan 18 - Stockholm 7 - Tel. 'Hans Osterman'

